

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 232. Se salvum faciat. v. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

suæ exhibendæ congruentem habere solet; ita in hac actione plebs & principes eius ad calumnias, injurias & blasphemias Christo irrogandas sese gravissimè exercent, ratiocinantes tanto majorem se honorem relatu- ros, quanto immanius Christum calumniari potuissent vnus dicebat: *Alios saluos fecit, se ipsum saluum faciat*, si operæ pretium velit facere in salute dan- da. alii dicebant: *descendat nunc de Cruce*. Alii dicebant: *se filium Dei vocarit, quare nunc non liberat eum: iste Deus? alius dicebat: si tu es Christus, descende nunc de Cruce*. Quorum autem hæc? Et ejustam manifesta miracula, quæ videri potuerant esse diuina, non pro miraculis veris habeantur apud populum; sed pro præstigijs & fascinationibus, apud te ita cogitantes: si non se saluum faciat, descendendo de Cruce, quod non faciet, quia uti Christus Messias mundi Saluator manebit in Cruce: saltem persuadebimus populo eum non esse Messiam, & per consequens nulla vera miracula perpetrasse, & ita impostorem fuisse, & bene à nobis adjudicatum morti.

ECce, venisti anima mea ad locum jaculi: *Ecce ibi est sagitta porro ultra se, id est captam quidem tuum multum excedens siue spectes intelligentiam, siue praxin & sequelam*. Sed confide, si Dominus quærete dabit, etiam dabit inuenire & colligere & intelligere, *festina igitur velociter, ne steteris collige sagittas & adfer ad Dominum tuum omnia enim hæc ad tuæ salutis augmentum sunt, & ad eius laudem & gloriam, qui pro te pertulit uniuersa*. Ille permisit sibi sua benefacto exprobrari, ne tibi tua male facta, post baptismum, post pœnitentiam in suo nomine dandam, exprobrari possent, &c. etiam ut ferre posses, si quandoque de bono opere lapideris, gratiam procuravit.

§. 232. *se saluum faciat. v. 35.*

Verbum est irrisorie permittentium, hortantium, imo petentium, etiam impetrantium, nempe, si potest. non potest autem. etsi vellet, nimis arctè illum clavi tenent &c. Ficta fuit salus, quam alijs dedit. detectæ sunt veritatæ eius, in nostro examine. Plebs simplex delusa est, nos penetravimus fundum imposturatum, ut omnes vident, imo ipse sentit & per- sentit.

ECce, anima Christiana, Deus tuus est passus calumniam, quid tibi simile illius exprobrationibus potest evenire? & tamen ille tulit, ta- ceendo. Quid tu facies? imo quid facis in minoribus multo casibus? clamas, imple civitatem, quiritaris per viciniam omnem, Dei hominumque fidè obtestaris & excitas. Sed neque ab igne cœlesti à tonitru & fulmine, à

grandine & legionibus diabolorum imprecandis te tenes. O quantum chaos est iater te sic agentem & inter Christum Dominum sic patientem!

§. 233. Si hic est Christus Dei electus. v. 35.

Ultima & acutissima maligni suggestio est ista, qua tentator ut olim conatur elicere, an hic homo sit ille propter quem, in cælo à se contemptum, ex cælo est præcipitatus Magna tentatio, cui si Dominus non responderet, videbitur negare quod antea affirmauerat toties nempe se esse principium, missum à Patre Salvatore &c. sed, ubi quivis nostrum impegisset, ibi Dei sapientia pervasit. elegit aliud tempus ad respondendum, aliud ad tacendum. Sciens, quod qui tacet, neque affirmat, neque negat. Ista Regula juris usus prudenter serpentis sibilum profligavit.

ECce anima mea, nihil Domino tuo potuerunt impij improperare, nisi quod sanctum est & divinum, mortuos fulcisse, agros sanitati restituisse, alios salvos fecisse, mira operatum esse: Hæc autem magis congruunt eius exaltationi: quam opprobrio: lætare, quia Sanctus est Saluator tuus, etiam inimicorum suorum approbante lingua.

§. 234. Illudibant autem ei & milites, accedentes. v. 36.

Vel milites istac iter habentes, quales sunt nobiles, equites, armigeri, conductitii, prædiali in vicinis Hierosolymæ castris, vel viarum custodes contra prædones: vel milites cohortis positæ cum centurione ad custodiam supplicij, arcendumque tumultum, si quis pro supplicio afflictiendis assumeret zelum, vel egressus è civitate intenteret spoliū. Solent talem tales longius collocari, ut obequitantes circumspicere & libere extramuram commeari & terrere possint. Hi igitur qualescunque fuerint audientes risum plebis & principum, accesserunt subinde & per vices, ut & ipsi audirent viderentque propius, quid istic ageretur ludicri & ridiculi, adhæc enim audienda videndaque homines sunt valde proni maxime otiosi homines. Forte etiam alio modo accesserunt, irrisorie nimirum, porrigentes manum apertam, ut à novo Rege, in solio regni sui sedente iam, vel in tribunali, in quod eum levaverant, pro gratia tali, acciperent donativum vel congiarium more Imp. Romanorum dicentes, Ecce serenissime & Clementissime Rex, nos te creavimus & promovimus in Regem, coronavimus, in pompam tecum exivimus, & parati sumus ad prociendum belli tecum gerendi, donativum poscimus. Talia cædo plurima per ordinem esse factitata ab isto hominum genere, quod non solet esse simplex in scurilizate & vexandi modis.

Domini